

A když bude v sobotu,
budeme mieti lopotu
75 a v neděli ráno
v žaludku prostrano.
Sedem k stolu
chudí spolu,
kážem sobě dáti
80 větru posniedati,
potom vobědvati.

Nechajíc pyšných krmí,
milujme zelé,
tvaroh, krúpy, jelito,
mléko kyselé,
95 a zášpice,
kapalice,
s mákem valdyně,
uzené, dýně,
hrách na vokříně.

Ti kuchaři naši
vaří nám ze mlhy kaši,
ze tmy zvěřinu,
85 ve snách jeleninu.
Náton paří,
trdlo vaří,
chtějíc hosti ctíti,
krmí učiniti,
90 nechť jsú, třeba-li, zbiti!

PÍSEŇ O ŽENÁCH

(Třeboň A 7, fol. 148b—149b)

Strěz se toho každý člověk,
buď kněz, žák neb ktož kolivěk:
žádá-li mieti dluhý věk,
35 varuj se ženské chytrosti.
5 Neb mnoho písma o tom jest,
že mnohé zklamá ženská lest:
stratili pro ni múdří čest,
zapomněvše své múdrosti.

První příklad o tom máme,
10 jakož o Evě slýcháme,
kterak Adama zklamala,
když mu jablko shrýzti dala.

Proti vuoli Buoha svého
poslechla hada chytrého,
15 v němž jest seděl skrytý ďábel.
Protož jim kázal ven anděl.

Druhý příklad jistý vieme,
jakož od kněží slýcháme,
že krále Davida ctného
20 a Šalomúna múdrého,

Samsona velmi silného,
Absolona přepěkného,
všecky ženská lest zklamala,
nic jim múdrot nespomohla.

25 K tomu jiných dobrých mnoho,
jenž jsú se nestřehli toho,
ztratili své dobré mravy,
jakož o nich Písmo praví.

Neb tu mysl má mnohá žena,
30 jsúc v svém srdci zatvrzena,
buď zlé neb dobré, nic netbá,
když svůj úmysl dokoná.

Žena jest počátek zlého
i počátek skutku ctného.
35 Žena to svú lstí zjednala,
že od otce dci plod vzala.

A hlava svatého Jana
ženě plesající dána.
Žena otce k tomu zbudi,
40 že z pravdy křivdu prisúdi.

Nábot jest ukamenován,
byl Jozef pro ženu jímán,
nejeden vítěz zahlazen,
pro ženskú lest zdravie zbaven.

45 Anať starého, mladého,
chudého i bohatého,
žáka, mnicha i konvrše,
všecky táhne do své vrše.

Krále i kniežata loví,
50 když k nim sladká slova mluví,
lakoměť jim z měšcív dře,
všakt jich dosti nenaběře.

Jest-li, že nemáš co dáti,
inhd chřbet k tobě obrátí.
55 Pakli jí slíbíš co dáti,
tuť die: „Chciť tě milovati.“

Tuť ocházie smějící se,
jednak bujně, jednak tiše,
anať jednak vzhuru skáče
60 a po malé chvíli zpláče.

Žena vraždy, bojě strojí,
nepřimlúvat se k pokoji.
Neřezet tolik ostrý meč
jakožto lstivé ženy řeč.

65 Oč se kolivěk pokúši,
toť vse lstivá žena zruší.
Nedržit viery žádnému,
slehka také muži svému.

Sílu, zraky, život ztratí,
70 ktož se po ženách obrátí.
Pro tě také, lstivá ženo,
Trója město jest zrušeno.

Pakli ji kto z čeho treskce,
inhd s ním mluviti nechce,
75 hledát toho, byť se mstila,
ať by svú vuoli plnila.

Ač před mužem toho nedie,
neb to snad sama dobře vie,
80 jinak se pričíní k tomu.

Hledá na tě inhd sváruov
a potom kúzel i čáruov:
potom strach nápojě od nie,
od něhožto srdce zcepenie.

85 Nebť jest druhdy ženská viera
jista jako v plotě diera.
Když sladká slova podává,
tuť jed pod medem schovává.

Bylot by mnoho praviti,
90 kto by mohl vypraviti,
cožť jest o nich v knihách psáno,
od múdrych lidí sebráno.

Nemáme k tomu kvapiti,
bychom je chtěli haněti.
95 Protoť dobré ženy mají
odplatu v andělském ráji.

ACH, TOŤ SEM SMUTNÝ I PRACNÝ

(Sandoměř, kostel sv. Jakuba)

Ach, toť sem smutný i pracný
i nevzácný⁴
v cizém kraji!⁴
Dalekoť sem v neznámosti,⁸
5 v nemilosti,⁴
túhú lkaji.⁴

Kudyžť se koli obráci,⁸
tuť sem v práci,⁴
až se bojím.
10 Mnohýt mluví, jakštoť ráčí;⁸
bez rozpačí⁴
srdce kojím.

Bych byl dále nežlit mnoho,
vždy dle toho
15 chci pomnieti.
Ve dne v noci křičím k Bohu,
jenž nemohu
přiezni jmieti.

Snadnoť paní spraví vinu
20 v tu hodinu,
když chce přieti.
Sžěl se toho Hospodinu!
Pro nevinu
jmiech trpěti.

25 Však žet zlým zlost nespomóz,⁷
viecet Bóh móż
cuzím dáti.
Synu boží milostivý,
vieš, kto křivý,
30 rač to znáti.